

URZĄD PATENTOWY

B22c A/CZ

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24868.

Kl. 80 a, 5.

Julian Rakowski
(Warszawa, Polska).

Osadnik do oczyszczania i odwadniania gliny.

Zgłoszono 18 lutego 1936 r.

Udzielono 20 kwietnia 1937 r.

Powszechnie stosowane osadniki do oczyszczania i odwadniania gliny zajmują bardzo dużo przestrzeni, a czas odwadniania gliny trwa miesiące, zwłaszcza podczas niepogody. Muł gliniasty i domieszki, np. piasek, osadzają się w takich wielkich osadnikach nierównomiernie w różnych miejscach, co utrudnia nakładanie gliny na taczki lub wózki w określonej proporcji względem schudzającego ją piasku. Wywóz z osadników lepkiej i brudzącej gliny jest mozolny i kosztowny, stężanie zaś wielkich mas gliny na hałdach pod działaniem powietrza jest przewlekłe. Wobec takiego stanu rzeczy nie opłaca się maso-

we odmulanie gliny do wyrobu zwyczajnej cegły budowlanej, dachówek, sączków i podobnych przedmiotów, pomimo że odmulanie jest najprostszym, najradykałniejszym i najpewniejszym sposobem oczyszczania gliny od szkodliwych lub zbyt dużych domieszek. Zadaniem osadników niżej opisanych jest zmniejszenie przestrzeni pod osadniki, skrócenie czasu odmulaniania i odwadniania gliny, równomierne osadzanie warstw gliny i domieszek w określonej proporcji, ułatwienie i potaniecie przewozu gliny odmulonej i nieodmulonej jako też domieszek.

Fig. 1 przedstawia widok boczny osad-

nika składającego się ze zbiornika A na glinę odmuloną i na jej domieszkę schudzącą, ze zbiornika B zawieszono na zawiasach 9 u spodu zbiornika A i przeznaczono na odmulone zbyteczne domieszki gliny oraz ze zbiornika C stanowiącego filtr i zarazem zbiornik wody odfiltrowanej ze zbiorników A i B.

Zbiorniki A i B są bez den, a zbiornik C ma dno. Zamiast zbiornika C zawieszono się tylko sam filtr, jeżeli można obyć się bez zbiornika na wodę odfiltrowaną. Takie osadniki pracują na powietrznych przenośnikach szynowych. Cyfra 5 oznacza wieszak osadnika, 6 — pokrywkę osadnika, 7 — ścianki cylindryczne zbiornika, 8 — obręcz, 10 i 11 — zawory do otwierania i zamykania zbiorników, 12 — spusty do wody sklarowanej nad mułem glinianym, 13 — spust do wody odfiltrowanej.

Fig. 2 przedstawia przekrój pionowy pootwieranych zbiorników A, B i C. Liczba 14 oznacza wodę sklarowaną, 15 — czysty muł gliniany, 16 — czysty piasek do schudzania tego mułu, 17 — nadmiar piasku i 18 — żwirek.

Fig. 3 przedstawia widok z góry krążka dziurkowanego 19 oraz jego przekrój pionowy 20.

Fig. 4 przedstawia widok z góry krążka 19 obciążonego filtrującą materią włóknistą 21 oraz ich przekrój pionowy 22. Krążek filtrowy kładzie się luźno na wewnętrznej górnej obręczy z kątownika 23.

Po napełnieniu zbiorników A i B świeżym szlamem glinianym odstawia się osadnik na bok do czasu osadzenia się na filtrze 22 domieszek, na domieszkach—mułu glinianego, nad mułem—wody sklarowanej, a pod filtrem — wody odfiltrowanej. Wówczas odkorkowuje się spust 12 do wody sklarowanej i spust 13 do wody odfiltrowanej. Następnie odkręca się zawór 10 i odwraca się na bok zbiornik B wraz ze zbiornikiem C. Wypadającą ze zbiornika

A glinę z jej ewentualną domieszką schudzącą 16 doprowadza się wprost na mieszało lub do dołowni, jeżeli surowiec ten stężał już należycie w osadniku; jeżeli jeszcze nie stężał dostatecznie, wtedy spuszcza się go pod dachem na posadzkę i wystawia na działanie powietrza. Dostatecznie stężałą glinę odstawia się na mieszało lub spycha do przyległej dołowni. Po opróżnieniu zbiornika A zamyka się go z powrotem i otwiera zbiornik B u dołu przez odkręcenie zaworu 11 i odwrócenie na bok zbiornika C. Zbyteczne domieszki wypadające na podstawione taczki albo wózki odwozi się na miejsca przeznaczenia. Jeżeli domieszki zawierają oprócz piasku żwirek, wtedy włącza się do osadnika czwarty zbiornik między zbiornikami A i C, o ile zależy na wywiezieniu oddzielnie żwirku na różne miejsca przeznaczenia i oddzielnie piasku.

W pewnych razach można przyspieszyć proces odwadniania i tężenia mułu glinianego stosując osadniki z blachy całkowicie dziurkowanej i wykładając je odpowiednim materiałem filtrującym.

Można też w odpowiednich okolicznościach przyspieszyć ten proces przez wykonanie zbiorników górnych z worków usztywnionych w odpowiedni sposób, np. obręczami w poprzek i prętami wzdłuż.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Osadnik do oczyszczania i odwadniania gliny, znamienny tym, że składa się ze zbiornika (A) bez dna na szlam oczyszczany i odwadniany, z drugiego zbiornika (B) bez dna na odmulone domieszki zbyteczne, zawieszono na zawiasach u spodu zbiornika (A) i przytrzymywanego za pomocą zaworów (10) lub w inny dogodny sposób, oraz z trzeciego zbiornika (C) z dnem, zawieszono na zawiasach u spodu zbiornika (B) i posiadającego u góry filtr, a pod filtrem w razie potrzeby zbior-

nik na wodę odfiltrowaną z poprzednich zbiorników.

2. Osadnik według zastrz. 1, znamien-
ny tym, że obydwie zbiorniki (*A* i *B*) lub
tylko jeden z nich są całe dziurkowane i
wyłożone materiałem filtrującym.

3. Osadnik według zastrz. 1, znamien-

ny tym, że zbiornik (*A*) lub zbiornik (*B*)
albo oba te zbiorniki są wykonane z wor-
ków usztywnionych w odpowiedni sposób,
np. obręczami w poprzek i prętami wzdłuż.

J u l i a n R a k o w s k i.

Fig. 1.

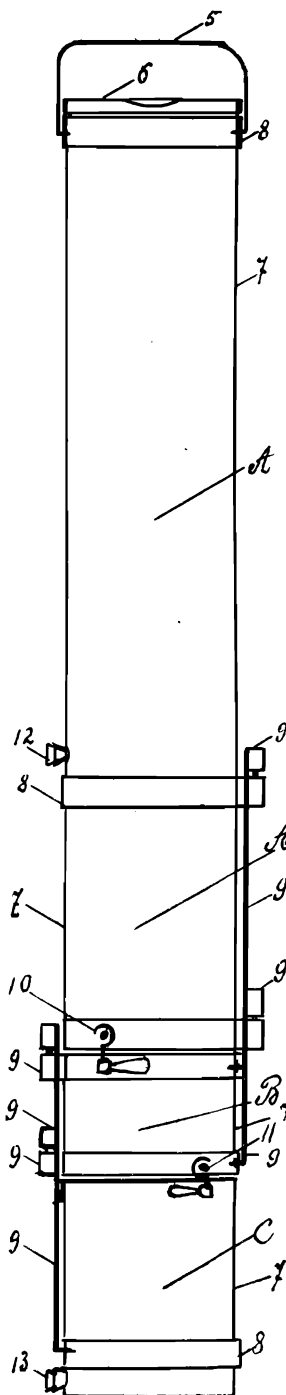

Fig. 2.

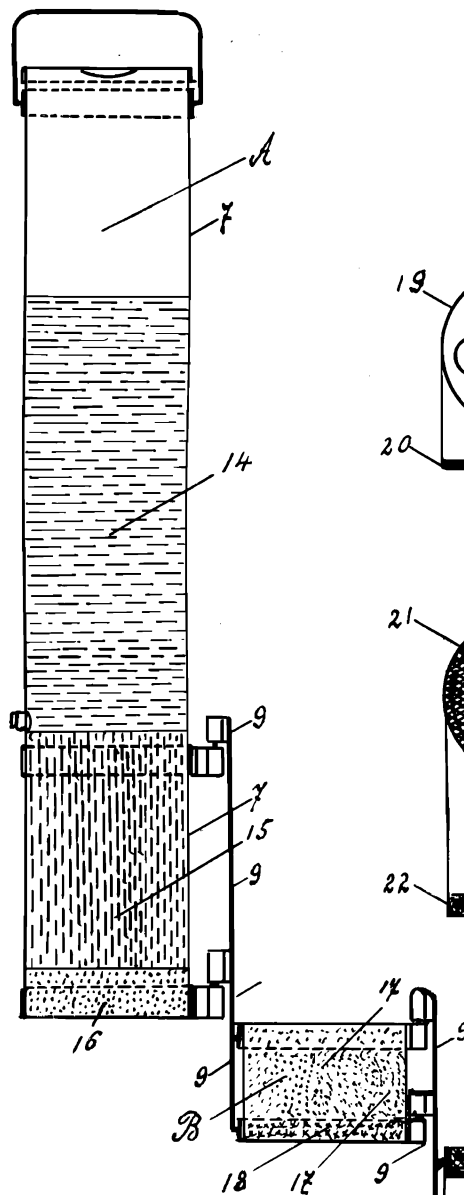

Fig. 3.

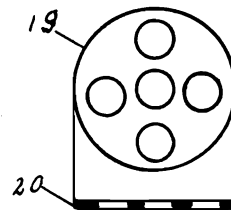

Fig. 4.

